

14/04/2024

Μητροπολίτης Φθιώτιδος: «Η Κλίμαξ είναι η οδός της πραγματικής νοημοσύνης»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Φθιώτιδος

Στον Ιερό Ναό του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου στα Καλύβια της Δυτικής Λαμίας ιερούργησε ο [Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών](#) τη Δ' Κυριακή των Νηστειών, 14 Απριλίου 2024.

Η Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μεταδόθηκε απευθείας από τηλεοράσεως, ραδιοφώνου και διαδικτύου.

[Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:](#)

Στο κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών χαρακτηριστικά ανέφερε:

«Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία έρχεται για μία ακόμα φορά να μας καταδείξει και να μας αναδείξει και να μας παρουσιάσει, ότι η πνευματική ζωή δεν είναι ένας τυχοδιωκτισμός, δεν είναι ένα ταξίδι στα τυφλά, αλλά είναι μία ολόκληρη επιστήμη.

Η πνευματική ζωή δηλαδή, το ταξίδι για να συναντήσει ο άνθρωπος τον Θεό, το ταξίδι για να βρει ο άνθρωπος τον εαυτό του, να βρει το νόημα της ζωής, να προσεγγίσει και να ψηλαφίσει απαντήσεις στα πιο δύσκολα υπαρξιακά ερωτήματα, δεν είναι μία διαδικασία μηχανική, δεν είναι το προϊόν μίας μαγικής προσέγγισης σαν αυτή, που είχαν και έχουν κατά καιρούς οι διάφοροι άνθρωποι που είναι προσκολλημένοι σε δεισιδαιμονίες, σε προκαταλήψεις, σε οδούς και ατραπούς που καταργούν τον ανθρώπινο λόγο, τον ορθό λόγο, τη σκέψη, το στοχασμό, την αναζήτηση.

Τον Θεό δεν θα το βρούμε με ένα μαγικό τρόπο, δεν θα πατήσουμε ένα κουμπί και θα τρέξει η Χάρις του Θεού να μας φωτίσει, αλλά όποιος πραγματικά θέλει να βρει νόημα στη ζωή του, όποιος πραγματικά θέλει να κατακτήσει τις κορυφές του πνεύματος, θα πρέπει να είναι διατεθειμένος να ακολουθήσει ανοδική πορεία, θα πρέπει να είναι διατεθειμένος να ακολουθήσει οδό κλιμακωτή, να ανέλθει κλίμακα

και η κλίμακα σημαίνει κόπος, σημαίνει θυσίες, σημαίνει ιδρώτας, σημαίνει άσκηση και κυρίως σημαίνει την δυνατότητα της παραδοχής ότι για να φτάσεις σε κάποιο σκαλοπάτι, θα πρέπει να περάσεις πρώτα από κάποια σκαλοπάτια, για να φτάσεις στο τελευταίο σκαλί της κορυφής θα πρέπει να έχεις διέλθει όλα τα προηγούμενα.

Πολλοί άνθρωποι θέλουν να φτάσουν στην ευτυχία και τη πνευματική και την υλική χωρίς να περάσουν από σκαλοπάτια, χωρίς να κοπιάσουν, με έναν εύκολο δρόμο, με έναν δρόμο, ο οποίος να μην έχει μέσα του την προσπάθεια, τον αγώνα, τη μέθοδο, τη συστηματικότητα. Υπάρχουν άνθρωποι οι οποίοι κοροϊδεύουν, κατά το πιο μοντέρνο «τρολάρουν» τη μεθοδικότητα, την οργανωτικότητα, τη διάθεση κανείς στη ζωή του να κινηθεί με σοβαρότητα και με συνέπεια. Ξέρουμε όμως πολύ καλά και από την εμπειρία της ζωής ότι ακόμα και τα πρώτα βήματα στη ζωή μας ακόμα, και οι πρώτες στιγμές μέσα στη μήτρα της μητέρας μας επηρεάζουν σε μεγάλο βαθμό και καθορίζουν την πορεία μας. Ξέρουμε πολύ καλά, παραδείγματος χάρη, από τα σχολικά μας χρόνια ότι η επίδοσή μας στη Γ΄ Λυκείου προκειμένου να εισέλθουμε σε κάποιο ανώτατο εκπαιδευτικό ίδρυμα, εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από το τι κάναμε στη Α΄ Δημοτικού. Για όποιον πραγματικά ξέρει πώς θα πορευτεί μέσα στη ζωή ξέρει πως κάθε μέρα της ζωής μας είναι ένα σκαλοπάτι, είναι μία ευκαιρία, είναι ένας βηματισμός για να πάμε ένα βήμα πιο πέρα.

Μέσα λοιπόν σε αυτό το πνεύμα, το οποίο προσεγγίζει ακόμη και το αυτονόητο της ανθρώπινης λογικής, έρχεται να μας παρουσιάσει το μεγάλο μυστήριο της αγάπης η Αγία μας Εκκλησία μέσα από τη Κλίμακα του Οσίου Ιωάννου του Σιναΐτη, ενός ασκητή, ο οποίος ήρθε στην εποχή του, έρχεται στην εποχή μας και σε κάθε εποχή να μας πει ότι η αγάπη δεν είναι μία αγαπολογία, η αγάπη δεν είναι ένας βερμπαλισμός, η αγάπη δεν είναι μία άστατη διαβεβαίωση, η αγάπη δεν είναι ένα ιδεολόγημα, η αγάπη δεν είναι ένα εμπόρευμα, η αγάπη δεν είναι μία ζωγραφισμένη καρδούλα πάνω σε ένα χαρτάκι ή πάνω σε ένα πίνακα ή πολλώ δε μάλλον πάνω σε μία οθόνη τελευταίας τεχνολογίας επαφής, αλλά για να φτάσεις στην αγάπη, θα πρέπει να ανέλθεις πολλά σκαλοπάτια, για να φτάσει στη πραγματική αγάπη θα πρέπει να ασκηθείς, να κοπιάσεις, να ιδρώσεις.

Έρχεται ο Άγιος Ιωάννης ο Σιναΐτης να μας πει ότι δε μπορείς να φτάσεις στην αγάπη χωρίς την υπομονή, δε μπορείς να φτάσεις στην αγάπη χωρίς την ξενιτεία που είναι το πρώτο σκαλοπάτι της Κλίμακος. Και τι σημαίνει ξενιτεία; Σημαίνει αποξενώνομαι από τον εγωισμό μου, αποξενώνομαι από τις απόψεις μου, αποξενώνομαι από τα οχυρά μου, αποξενώνομαι από την αυτάρκειά μου. Για ποιο λόγο; Για να γίνω μετέωρος; Για να γίνω αιωρούμενος; Όχι! Αποξενώνομαι από τον εαυτό μου, για να γίνω φίλος με τον άλλον, αποξενώνομαι από την μοναξιά μου, από το κλείσιμο στον εαυτό μου για να βρω τόπους και σημεία συνάντησης, για να δημιουργήσω χώρο, να συναντήσω και να αγαπήσω, γιατί δε μπορώ να αγαπήσω αν δεν συναντήσω, δε μπορώ να αγαπήσω αν δε διαλεχθώ, δε μπορώ να

αγαπήσω αν δε συνυπάρξω, δεν μπορώ να αγαπήσω εάν δε κοινωνήσω. Είδατε πολλές φορές λέμε, ο λαός, μία παροιμία που κρύβει μία αλήθεια, λέει: «Μακριά και αγαπημένοι».

Η Εκκλησία όμως έρχεται να πει πως θα καταφέρουμε να είμαστε «Κοντά και αγαπημένοι». Αυτό είναι το δύσκολο. Πώς θα καταφέρουμε να ζούμε μαζί, να συμπορευόμαστε μαζί, όχι με συγκρούσεις, όχι με ανταγωνισμό, όχι με διάθεση εξουθένωσης του ενός προς τον άλλον, όχι πατώντας ο ένας πάνω στον άλλο, όχι σπρώχνοντας ο ένας τον άλλο για να περάσει, αλλά πώς μπορούμε να δημιουργήσουν χώρο στην καρδιά μας, στην ύπαρξη μας, στη ζωή μας, στην καθημερινότητα μας, στη δημόσια και ιδιωτική πλατεία στην οποία καθημερινά βρισκόμαστε. Πώς θα δημιουργήσουμε χώρο για τον αδύνατο, για τον εξουθενωμένο, για τον περιθωριακό, για αυτόν που νιώθει αποκλεισμένος, γι' αυτόν που νιώθει ότι είναι αδικημένος. Πώς θα δημιουργήσουμε προϋποθέσεις και χώρο για να ζήσουμε μία αγάπη πραγματική, μία αληθινή και όχι μία αγάπη η οποία θα είναι ένας ωραίος λόγος.

Αν ο καθένας από μας κάνει μία αναδρομή στη ζωή του και θυμηθεί πόσα «Σε αγαπώ» άκουσε, τα οποία αποδείχθηκαν κάλπικα, ψεύτικα, μεγάλα λόγια, αποδείχθηκαν εργαλεία, οχήματα για να φτάσει κανείς κάπου, για να πάρει κάτι από μας, για να μας καταναλώσει και να μας εξαυλώσει, αν ο καθένας από εμάς κάνει μία τέτοια αναδρομή θα καταλάβει ότι δεν θέλει μία τέτοια αγάπη, δεν θέλει μία αγάπη στα λόγια, δεν θέλει μία αγάπη χωρίς περιεχόμενο, δεν θέλει μία ζωή χωρίς περιεχόμενο. Δεν θέλει μία εικονική, ψεύτικη πραγματικότητα. Δεν θέλουμε ένα κόσμο τεχνητής, επιβεβλημένης, ψεύτικης, άσαρκης έστω και ευφυέστατης νοημοσύνης, αλλά θέλουμε έναν κόσμο συναισθηματικής αυξημένης νοημοσύνης, θέλουμε ένα κόσμο με καρδιές που αγαπούν, με καρδιές και μυαλά που αγαπούν, με μυαλά που υπάρχουν για να αγαπούν, με μυαλά τα οποία συνδέονται με τη καρδιά και καρδιές που συνδέονται με τα μυαλά. Για υπάρξεις καθολικές και όχι τεμαχισμένες. Για ανθρώπους, που δεν είναι μονοφυσίτες, δεν εγκλωβίζονται σε ψεύτικους δυαλισμούς και σε ψεύτικα διλήμματα. Που υπάρχουν αγαπητικά και με την ψυχή και με το σώμα και με τη καρδιά και με τη νόηση και με την προσπάθεια και με τη προσευχή και με τη νηστεία και με την πίστη. Που υπάρχουν και αγαπούν με κάθε τρόπο, με όλη τους την ύπαρξη, τον άνθρωπο και το Θεό.

Αυτό μας διδάσκει επιστημονικά ο Άγιος Ιωάννης της Κλίμακος με αυτό το βιβλίο, το οποίο έχει αφήσει εποχή και αποτελεί σήμερα στην πορεία μας προς το Πάσχα το εργαλείο, το Διδακτορικό, το Μεταδιδακτορικό, την υφηγεσία, αποτελεί το εγχειρίδιο όντως τεχνητής και ευφυούς και συναισθηματικής και καθολικής νοημοσύνης, για να αγγίξουμε την αγάπη την πραγματική και την αληθινή, να ανεβούμε στη κορυφή, να ανεβούμε στο όρος των αρετών, να ανέβουμε στην

πραγματική και αληθινή ζωή».

Σε άλλο σημείο του λόγου του ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών τόνισε:

«Η Εκκλησία θέλει να μην ζούμε ως φούσκες, να μην είναι μια φούσκα η ζωή μας και η αγάπη μας, αλλά να ζούμε και πραγματικά πατώντας ρεαλιστικά πάνω στη γη αλλά και κοιτώντας ψηλά στον ουρανό. Πατώντας μέσα στο γήπεδο της ιστορίας με τις τραγωδίες, τις αντινομίες, τις ιδιοτέλειες, τα προβλήματα. Καθημερινά, κάθε μέρα που ξυπνάμε είναι μια μέρα γεμάτη προβλήματα, αλλά είναι και μια μέρα που είναι και μια μεγάλη πρόκληση: «Να υπερβούμε τα προβλήματα, να ανεβούμε ψηλά, να ανεβούμε τη Κλίμακα κάθε προσπάθειας, κάθε προσπάθειας, κάθε επιστημοσύνης, κάθε τέχνης. Να βάλουμε τα δυνατά μας, τον καλύτερό μας εαυτό, να προσπαθήσουμε και αυτό να περάσουμε στα παιδιά μας, στα εγγόνια μας, στον εαυτό μας, από το μετερίζι που βρίσκεται, όπου κι αν βρισκόμαστε, να βάλουμε τα δυνατά μας , το καλύτερό μας εαυτό και να ξεπεράσουμε κάθε εμπόδιο. Το μεγαλύτερο εμπόδιο, πάντα, είναι ο εαυτός μας. Το μεγαλύτερο εμπόδιο είμαστε εμείς οι ίδιοι. Νικώντας αυτό το εμπόδιο κατακτούμε την κορυφή της αγάπης».

Παρακολουθήστε το κήρυγμα Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών

Ακολούθως ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Συμεών είχε την ευκαιρία μιας όμορφης και πνευματικής επικοινωνίας με τους Ιερείς της Ενορίας, τα Μέλη του Εκκλησιαστικού Συμβουλίου, του Ενοριακού Φιλοπτώχου Ταμείου και όλους τους Ενορίτες, στους οποίους και ευχήθηκε πατρικώς Καλή Ανάσταση!

Το απόγευμα στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Λαμίας, θα τελεσθεί ο Ε΄ Κατανυκτικός Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φθιώτιδος κ. Συμεών, όπου θα ομιλήσει ο Οσιολογιώτατος Ιερομόναχος π. Δημήτριος, αδελφός της Ιεράς Μονής Οσίου Γρηγορίου Αγίου Όρους, με θέμα: «Προσευχή: Η σύσταση του κόσμου».

Η Ιερά Ακολουθία και η ομιλία θα μεταδοθούν απευθείας από τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδος (89,4 Fm) και από διαδικτύου.

(Φωτογραφίες: Δημήτριος Ανάγνου)